

Mandevilla groeit in de tropen tot een metershoge klimplant. In Nederland vormt zich een bescheiden kluipplant met een rijke zomerbloei in diverse kleuren. Extra is de sterke geur die de bloemen van sommige soorten en cultivars verspreiden.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto: www.visionpictures.com

Wie de bloem van Mandevilla bestudeert, kijkt vast niet vreemd op bij het horen dat de plant familie is van Vinca. De bloemvormen zijn vrijwel identiek. Beide geslachten behoren tot maagdenpalmfamilie, de Apocynaceae. Oppervlakkig lijken de bloemen ook wat op die van familiegenoot oleander maar bij Mandevilla staan ze meer verspreid over de twijgen. De geslachtsnaam verwijst naar de Engelsman H. J. Mandeville die in de 19de eeuw als ambtenaar werkzaam was in Buenos Aires. Tijdens zijn werkzaamheden in Argentinië importeerde hij de naar hem vernoemde plant richting Engeland. Het geslacht Mandevilla (heel soms nog aangeduid met de oude naam Dipladenia) is met ruim 100 soorten zeker indrukwekkend te noemen maar in Nederland slechts bescheiden bekend. Voor alle soorten geldt dat het houtige gewassen zijn die niet winterhard genoeg zijn om de Nederlandse winter te overleven. In Nederland is Mandevilla daarom alleen te houden als kluipplant die in de zomer naar buiten gaat of jaarrond in de serre staat. Binnen het geslacht komen zowel heestervormen als klimplanten voor. Kenmerkend voor alle soorten is het tegenoverstaande blad, dat soms in kransen staat, en de trechtervormige bloemen die vanuit de bladoksels verschijnen.

ZUID-AMERIKA

Van nature groeit Mandevilla in het gebied tussen Mexico en Argentinië. *M. boliviensis* is, uiteraard, afkomstig uit Bolivia maar groeit ook in het wild in Ecuador. Deze soort haalt in zijn natuurlijke habitat tot 4 meter hoogte maar bij ons is een hoogte van 2 meter zo'n beetje het maximum. Vanaf het einde van de lente tot in de herfst verschijnen de helderwitte bloemen die een geel 'oog' hebben. De bloemen staan in trossen van 3 tot 7 stuks bijeen en komen mooi uit tussen het vaak glanzend donkergroene blad. Extra is de aangename bloemgeur. Hele-

Mandevilla

Tropische Mandevilla voor de Nederlandse zomer

maal witte bloemen heeft *M. laxa* (*M. suaveolens*), ook wel Chileense jasmijn genoemd hoewel de plant van origine uit Argentinië en Bolivia komt. Ook hier is de sterke zoete geur van de bloemen een waardevolle sierwaarde. De bloemen staan in trossen van maximaal 9 bijeen aan tot 6 meter hoge slingerende twijgen. De bloemdoorsnede bedraagt circa 4-7 cm. *M. laxa* verdraagt een paar graden vorst maar laat dan wel al zijn blad vallen. *M. sanderi* is inheems in Brazilië en heeft roze bloemen met een geel oog. Deze klimmer haalt circa 5 meter hoogte. 'Rosea' is een roze bloeiende selectie, 'Alba' bloeit wit. De meeste Mandevilla die momenteel op de markt worden aangeboden, zijn kruisingsvormen. Vaak met de uit Brazilië afkomstige *M. splendens* als één van de (voor)ouders. Of afkomstig uit kruisingsvormen van *M. x amabilis* die zelf weer een kruisingsvorm is van *M. splendens* en *M. crassinoda*. Waardevol van de klimmende *M. x amabilis* is de zeer rijke bloei. Omdat het bij alle kruisingsvormen vaak vooral om de bloemkleur gaat, is met name de cultivarnaam belangrijk. 'Alice du Pont' is veruit de bekendste met rozeroode bloemen, 'Aphrodite' heeft eveneens roze-

rode bloemen en 'Rubiana' bloeit rood. Tegenwoordig is er een hele reeks kwekersrechtelijk gekweekte variëteiten verkrijgbaar die allemaal zijn geselecteerd op hun bloemkleur én rijke bloei.

VERZORGING

Mandevilla ontwikkelt zich het mooist wanneer de plant kan doorgroeien. De klimvormen hebben daarom minimaal een stoklengte nodig van anderhalve meter. Beter is het de plant nog meer hoogte te geven. Na de winter snoeien is geen probleem want de bloemen verschijnen altijd aan de nieuwe twijgen. De standplaats in de zomer is liefst uit de wind en in de zon. Met wat extra mest – en medewerking van de nazomer – bloeien de planten tot in het najaar. Voor de overwintering verlangt Mandevilla een lichte en koele plaats bij een temperatuur van iets boven de 10°C. *M. laxa* overwintert nog prima bij een temperatuur tot 5°C. Pas altijd na de winter wat correctiesnoei toe om de plant letterlijk en figuurlijk in vorm te houden – wees wel voorzichtig want het vrijkomende vocht is giftig – en geef vanaf dat moment extra water en mest.